

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Tarım ve Orman Bakanı Sayın İbrahim YUMAKLI tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

Toprağın Sessiz Çığlığı: Üretenin Yorgunluğu, Tüketenin Umutsuzluğu

Bir Ülkenin toprağı susarsa, sesi açıklıkla duyulur.

Türkiye bugün o sessizliğin eşliğindedir.

Bir zamanlar “kendi kendine yeten yedi Ülkeden biri” olmakla övünen bu topraklar, artık dışa bağımlı hale gelmiştir. Üretici üretmekten vazgeçiyor, köylü toprağını satıyor, gençler tarladan şehre kaçıyor.

Tarım sektörü, yıllardır bir yönetim eksikliğinin, bir politika tutarsızlığının kurbanı.

Köklü bir plan yerine günübirlik desteklerle yürütülen sistem, üreticiyi borç batağına sürüklüyor.

Mazot, gübre, tohum, yem... Hepsi ithal, hepsi dövizle.

Üretici her sabah yeni bir zamla uyanıyor, ama ürününü sattığında eline geçen para hep aynı kalıyor.

Kırsal kalkınma projeleri kâğıt üzerinde, üretici örgütlenmesi ise sahipsiz.

Kooperatifler birer tabela kurumuna dönüşmüş, üreticinin sesi duyulmuyor.

Tarım işçileri sosyal güvenceden yoksun, mevsimlik emekçiler hâlâ insanlık dışı koşullarda çalışıyor.

Bir yanda tarım devleri ve araçlar, diğer yanda emeğiyle yaşayan ama emeğinin karşılığını alamayan milyonlar...

Tarımsal destekleme politikaları, amacından sapmış durumda.

Destekler, gerçekten üreticiye mi gidiyor, yoksa sistemin güçlülerine mi?

“Destekliyoruz” deniyor ama destek, üreticinin değil, ithalatın çarkını döndürüyor.

Her yıl açıklanan fiyat politikaları üreticinin değil, piyasanın çıkarına göre belirleniyor.

Ve gıda güvenliği...

Bir Ülke kendi Vatandaşlarını doyuramayacak hale gelirse, bu sadece ekonomik değil, stratejik bir zafiyet demektir.

Tarımsal danışmanlık sistemi kâğıt üzerinde var, ama sahada çiftçi yalnız. Ne teknolojiye erişebiliyor ne bilgiye ne de adil bir pazara.

Oysa bu Ülkenin toprağı bereketli, insanı çalışkan. Eksik olan tohum değil, tarım vizyonudur.

Tarım, sadece “üretim” değil, bir Milli Güvenlik meselesi, bir gelecek politikasıdır. Ama bu gerçeği göremeyen her siyaset, bu toprakların çoraklaşmasına ortak olur.

Bu Bağlamda;

- 1) Türkiye’nin tarımda sürdürülebilir rekabet gücünü artırmak için hangi somut yapısal reformlar planlanmaktadır?
- 2) Mazot, gübre ve yem gibi temel üretim girdilerindeki fiyat artışına karşı çiftçiye kalıcı bir çözüm sunulacak mı?
- 3) Küçük üreticinin piyasada tutunabilmesi için kooperatifçilik sistemini güçlendirecek yeni bir düzenleme planlanıyor mu?
- 4) Tarımsal danışmanlık sistemi neden sahada aktif biçimde kullanılmıyor?
- 5) Türkiye’nin gıda güvenliği stratejisi nedir ve dışa bağımlılık hangi oranda artmıştır?
- 6) Tarımda genç nüfusu tutmak için “genç çiftçi” politikası neden sürdürülebilir hale getirilememiştir?